تو امام (پیشنماز) آنان هستی و در امامت، حال ضعیف ترین شان را رعایت کن و (برای اعلام وقت نماز) مؤذنی را انتخاب کن که در مقابل اذانش، اجرتی دریافت نکند.

از عثمان بن ابی العاص رضی الله عنه روایت است که می گوید: ای رسول خدا، مرا امام (پیشنماز) قومم گردان؛ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَنْتَ إِمَامُهُمْ، وَاقْتَدِ بِأَضْعَفِهِمْ، وَاتَّخِذْ مُؤَذِّنًا لَا يَأْخُذُ عَلَى أَذَانِهِ أَجْرًا»: «تو امام (پیشنماز) آنان هستی و در امامت، حال ضعیف ترین شان را رعایت کن و (برای اعلام وقت نماز) مؤذنی را انتخاب کن که در مقابل اذانش، اجرتی دریافت نکند».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث به ما خبر می دهد که هرکس در خود شایستگی امامت و پیشنمازی مردم را ببیند، می تواند از ولی امر و حاکم تقاضا کند او را پیشنماز نماید. البته این مسئله با درخواست امارت تفاوت دارد، زیرا از درخواست امارت و فرماندهی نهی شده است. اما پیشنماز باید حال مقتدیان پیر، ضعیف و ناتوانش را در نظر بگیرد و رعایت کند و بر آنها سخت نگیرد. و در انتخاب مؤذن نیز، مؤذنی را برگزینند که تنها برای رضای الله متعال اذان بگوید، تا عملش به اخلاص نزدیک تر باشد، اما چنانچه مؤذنی پیدا نشد که بی اجرت اذان دهد، امام می تواند از بیت المال رزقی برای وی تعیین کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10626